

i § 16.

§ 2den Pasfus 2den Linie forandres „for Borgerrepræsentantskabet“ til „i Communalbestyrelsen“.

i 7de Linie af samme Pasfus, samt i 4de Linie af 3die Pasfus forandres „Borgerrepræsentantskabet“ til „Communalbestyrelsens“

§ 4de Pasfus 5te Linie forandres „Borgerrepræsentantskabet“ til „Communalbestyrelsen“ og

i 7de Linie „dets“ til „dens“.

5te Pasfus forandres til:

„Saavel Budgettet som Tillægsbevillinger blive at indsende til Indenrigsministeriets Stadsfæstelse. Paa Sammes Begne kan Overpræsidenten efter de ham i saa Henseende af Indenrigsministeriet givne Regler stadfæste Tillægsbevillinger af mindre Betydning“.

i § 17.

§ 1ste Pasfus 4de Linie forandres „Borgerrepræsentantskabet“ til „Communalbestyrelsens“

i 3die Pasfus 11te Linie forandres „Borgerrepræsentantskabet“ til „Communalbestyrelsen“ og

i 14de Linie „dets“ til „dens“.

i § 18.

§ 2den Linie forandres „Borgerrepræsentanterne“ til „Communalbestyrelsen“. Imellem 1ste og 2det Punktum indskydes: „Disse Beslutninger kunne de Medlemmer, hvis Ansvar afgjøres ved samme, ikke deeltage“.

ad § 19.

Denne Paragraph udgaaer.

ad § 20.

(Dette Forslag er ikke tiltraadt af Frølund.)

Denne Paragraph udgaaer.

Ordføreren (Jacobsen): Under denne Sags 2den Behandling gjorde baade Mindretallets og Fleertallets Ordfører opmærksom paa, at den korte Tid, Udvalget havde troet at burde indskrænke sine Forhandlinger til, havde forhindret det baade fra at redigere sine Endringsforslag saa selvstændigt, som kunde ønskes, og fra at sammenarbejde dem; navnlig tillod jeg mig som Ordfører for Fleertallet at gøre opmærksom paa, at dette agtede at udvikle den i § 14 tilsigtede Enhed paa en mere fuldstændig Maade, saaledes at det ikke blot var Borgermestrene, men hele Magistraten, Overpræsidenten med indbefattet, som skulde indtræde i den samlede Communalbestyrelse, der som en Enhed skulde tage Beslutning i Kommunens Anliggender. Strax efter 2den Behandling her i Salen afholdt Udvalget et nyt Møde, hvor begge Dele deraf confererede med hinanden om de Forandringer, som maatte anses ønskelige og nødvendige, og jeg kan paa Fleertallets Begne ikke Andet end udtale min Erkjendelse af den væsentlige Distand, som Mindretallet, og navnlig Udvalgets høitærede Formand, har ydet os i denne Henseende. Efter at Udvalget havde redigeret de Endringsforslag, det ansaae for nødvendigt at stille til 3die Behandling, blev Indenrigsministeren underrettet derom, og Udvalget bragte derefter i Erfaring, at Ministeren efter de ffete Forandringer var tilbøielig til nærmere at conferere med Udvalget om visse Betingelser, under hvilke han ikke længere vilde modsætte sig Fleertallets Forslag. Derefter blev en saadan Conference med den høitærede Minister afholdt, hvori han gjorde opmærksom paa, at der var visse Punkter i Forslaget, saaledes som det nu forelaa, som han bestemt maatte modsætte sig. Det første Punkt var et Forslag, som ikke foreligger her og ikke har foreligget for Thinget. Fleertallet havde nemlig iftunde til denne 3die Behandling at stille et Forslag, ifølge hvilket Overpræsidenten vel skulde vælges af Kongen, men blandt Communalbestyrelsens Medlemmer, saa at man derved kunde have en Garanti for, at kun den, der enten ved directe eller indirecte Valg havde et Vidnesbyrd om Kommunens Tillid, kunde komme til at indtage denne høie og betydningsfulde Stilling. Ministeren erklærede imidlertid, at